

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/39755 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, van 8 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 oktober 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 november 2007, verzonden op 12 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Sevenster, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Sevenster
Lid van de enkelvoudige kamer

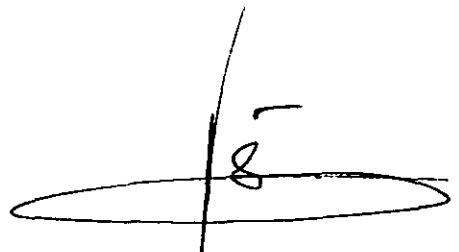
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 december 2007

395

Verzonden: 17 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

7

Postadres Postbus 84475
2508AL 's-GRAVENHAGE

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door D. Voois
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 02/10/2007
Datum 02/10/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND lokatie:	Haaglanden	
IND ontvangstdatum:		
IND afzender:		
IND ontvangst datum:	5 - OKT. 2007	
Registratie in naam indv:		
INDS datum:		unit:
invoer in naam indv:		
controle datum:		unit:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Dirk Voois, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Tunesië
Nationaliteit(en) : Tunesische
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- geen middelen van bestaan heeft.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 02/10/2007
Tijd : 22:05 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 5. Okt. 14:57

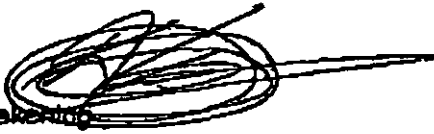
ONTVANGEN 29-10-2007 09:12

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 085

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
D. Voois

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

11

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr: AWB 07/39755
V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. G.E.M. Later, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen: de ~~Staatssecretaris van Justitie~~, verweerder,
gemachtigde mr. K.E.V.M.P. van der Velde.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Tunesische
nationaliteit te bezitten.

2 Op 19 oktober 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 2 oktober 2007 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 1 november 2007. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Gemachtigde van eiser heeft ter zitting een pleitnotitie overgelegd. Daarin voert de gemachtigde -samengevat weergegeven- het volgende aan. Eiser had niet naar zijn identiteitsbewijs mogen worden gevraagd. Derhalve is de aanhouding van eiser onrechtmatig. Gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRvS) van 10 mei 2007 (200702965/1) mag het strafrechtelijk voortraject worden meegenomen in onderhavige beslissing. Voorts is eiser te lang opgehouden voor verhoor. Eiser is om 14:35 uur strafrechtelijk aangehouden, maar uit het proces-verbaal van aanhouding blijkt dat de identiteit van eiser niet direct kon worden vastgesteld, zodat eiser feitelijk op grond van artikel 50, tweede lid, van de Vw 2000 sedert zijn aanhouding is opgehouden voor verhoor. Nu eiser om 22:05 uur in bewaring is gesteld, is hij derhalve anderhalf uur te lang opgehouden voor verhoor. Daarnaast stelt de gemachtigde dat de vreemdelingenpolitie haar niet tijdig heeft gewaarschuwd, terwijl eiser blijkens het proces-verbaal van overdracht illegale vreemdeling de naam van zijn advocaat heeft genoemd. Bovendien stelt de gemachtigde dat eiser niet uitdrukkelijk is medegedeeld dat eiser zich bij zijn verhoor kon doen bijstaan door een advocaat. Ten aanzien van de gronden stelt de gemachtigde dat de veroordeling wegens een misdrijf slechts een voorwaardelijke straf

AWB 0739755

2

inhielde voor een probleem met een tramcontroleur. Ten aanzien van de grond dat eiser zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn, stelt de gemachtigde dat haar niet bekend is dat eiser is aangezegd Nederland te verlaten. Ten slotte stelt de gemachtigde dat verweerder een lichtere middel dan bewaring dient op te leggen, gelet op de psychische en medische problematiek van eiser.

3 Namens verweerder is aangevoerd dat het strafrechtelijk voortraject thans niet ter toetsing staat. Verweerder stelt voorts dat eiser tijdens de op ambtsed opgemaakte proces-verbaal geen advocaat wilde bij het verhoor en gehoor. Voor het gehoor en de inbewaringstelling is een piketfax verzonden. De maatregel van bewaring is rechtmatig opgelegd. Eiser zit thans in een asielprocedure en is op 18 oktober 2007 overgeplaatst naar het aanmeldcentrum te Schiphol.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 De rechtbank overweegt dat een strafrechtelijk voortraject weliswaar niet ter toetsing staat aan de vreemdelingenrechter, maar daar waar het gaat om toepassing van de bevoegdheden op grond van de Wet op de uitgebreide identificatieplicht heeft de AbRvS, onder meer in de door eisers gemachtigde aangehaalde uitspraak van 10 mei 2007, als volgt geoordeeld: "Zoals vermeld in de Memorie van Toelichting bij de Wet op de uitgebreide identificatieplicht (TK 2003-2004, 29 21*, nr. 3, pagina 13), is het van belang dat in een proces-verbaal dat wordt opgemaakt ter zake van overtreding van artikel 447c van het Wetboek van Strafrecht wordt opgenomen, in welk kader de desbetreffende vordering werd gedaan en waarom deze noodzakelijk is voor een redelijke taakuitoefening. Voorts is in de bij die memorie gegeven uiteenzetting omtrent de verhouding tussen de uitgebreide identificatieplicht en het vreemdelingen-toezicht benadrukt dat uit een proces-verbaal duidelijk dient te blijken in welk kader controle heeft plaatsgevonden, onder welke omstandigheden de betrokkene is aangetroffen en onder welke omstandigheden de staandhouding heeft plaatsgevonden."

De rechtbank stelt voorop dat het uitvoeren van een specifieke opdracht (blijkens het proces-verbaal: het houden van een algemene verkeerscontrole) een politieambtenaar noch onttrekt van de plicht, noch ontdoet van de bevoegdheid om hulp - in welke vorm dan ook - te verlenen aan anderen dan bij die verkeerscontrole betrokken personen. Het reeds van de verbalisanten maakt duidelijk waarom, naar hun oordeel, hulpverlening op zijn plaats was. Een dergelijk oordeel moet niet met kennis achteraf worden getoetst, maar in het licht van de feiten en omstandigheden zoals die op dat moment bekend waren bij de verbalisanten. De rechtbank is van oordeel dat in het licht van het gerelateerde, met name de houding van de beide betrokken personen ten opzichte van elkaar (eiser en de niet in het proces-verbaal bij naam genoemde vrouw), aanleiding bestond deze personen aan te spreken en daarbij te vragen om een identiteitsdocument. De rechtbank concludeert dan ook dat de vordering een legitimatiebewijs te overleggen is gedaan ter uitvoering van een algemene politietask als bedoeld in artikel 2 van de Politiewet 1993, waartoe de bevoegdheid is gegeven in artikel 8a van die wet.

Nadat eiser niet aan de vordering voldeed, is hij, zoals uit het proces-verbaal onomstotelijk blijkt, strafrechtelijk aangehouden op verdenking van overtreding van artikel 447c van het Wetboek van Strafrecht en overgebracht naar een nabijgelegen politiebureau, alwaar hij is voorgeleid aan de hulpofficier van justitie.

AWB 07/39755

3

De wijze waarop eiser, na zijn strafrechtelijke aanhouding, is overgebracht naar het politiebureau, staat niet ter toetsing van de vreemdelingenrechter, nu de bevoegdheid tot aanhouding en overbrengingen geen bevoegdheid is die bij of krachtens de Vw 2000 is toegekend. De stellingen met betrekking tot het gebruik van boeien moeten dan ook worden gepasseerd.

Blijkens het proces-verbaal van overdracht, is om 16:20 uur de strafrechtelijke vrijheidsbeneming van eiser geëindigd door heenzending door de hulpofficier van justitie, waarop eiser direct vreemdelingrechtelijk is opgehouden voor verhoor. De rechtbank constateert dat eiser binnen zes uur na deze ophouding in bewaring is gesteld, te weten om 22:05 uur, zodat de ophouding in elk geval de wettelijke maximale duur niet heeft overschreden.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van ophouding voor verhoor op rechtmatige wijze is toegepast.

4.2 Ten aanzien van hetgeen de gemachtigde van eiser stelt omtrent de bijstand door een advocaat, overweegt de rechtbank het volgende. Blijkens het proces-verbaal van overbrenging en ophouding, is eiser gewezen op zijn recht zich te laten bijstaan door een advocaat en heeft hij verklaard dat hij geen raadsman bij het verhoor wilde, waarna de verbalisant de advocatenpiketdienst alsnog heeft ingelicht. De piketmelding is om 18:18 uur gefaxt en het verhoor vond om 19:15 uur plaats. Uit het proces-verbaal van het gehoor blijkt dat eiser voor aanvang van het gehoor opnieuw is gewezen op zijn recht zich te laten bijstaan door een raadsman. Hierop verklaarde eiser geen raadsman bij het verhoor te willen. Dit gehoor vond plaats om 21:55 uur, waarna eiser om 22:05 uur in bewaring is gesteld.

Naar het oordeel van de rechtbank bestaan er onvoldoende aanknopingspunten om aan de juistheid van voornoemde, op ambtsweide dan wel ambtsbelofte opgemaakte processen-verbaal te twijfelen. De stelling van de gemachtigde van eiser, dat slechts als ook in het verhoor als verklaring van de gehoorde is opgenomen dat hij geen raadsman bij het verhoor wenst, waarde kan worden gehecht aan de passage in het proces-verbaal waarin zulke door de verhorend ambtenaar wordt gerelateerd, vindt geen steun in het recht. De rechtbank is dan ook van oordeel dat geen sprake is geweest van schending van elzers recht op bijstand van een advocaat bij zijn verhoor en gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling.

4.3 Blijkens de maatregel van bewaring heeft verweerder aan de maatregel ten grondslag gelegd dat eiser niet beschikt over een document als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn en is veroordeeld wegens een misdrijf.

In het gehoor van 2 oktober 2007 heeft eiser onder meer verklaard dat hij acht maanden geleden heeft gehoord dat de gehele asielprocedure is afgewezen en dat hij weet dat hij niet in Nederland mag verblijven. Gelet hierop ziet de rechtbank geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder niet aan de maatregel ten grondslag heeft mogen leggen dat eiser zich niet heeft gehouden aan de vertrektermijn. De opmerking van de gemachtigde ten aanzien van de strafrechtelijke veroordeling van eiser doet niet af aan het gegeven dat eiser is veroordeeld wegens een misdrijf, zodat verweerder dit aan de maatregel ten grondslag heeft kunnen leggen. Overigens merkt de rechtbank op dat de overige gronden van de maatregel niet zijn betwist.

90.8
14/11/2007 18:14

MSB
0703512209

ETB6282021000
ADV. LATER

61:61 2002-11-61
PAS. 05/06

AWB 07/39755

4

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. In het licht van de grondslag van de inbewaringstelling is er geen grond aanwezig voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het gevaar bestaat dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken en dat niet met een lichter middel dan bewaring kan worden volstaan. Gebleken is voorts dat verweerder tijdig nadat eiser een asielaanvraag had ingediend de grondslag van de maatregel van bewaring dienovereenkomstig heeft aangepast.

4.4 Namens eiser is niet betwist dat er voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestaat en dat verweerder voldoende voortvarend handelt teneinde de uitzetting van eiser te realiseren.

4.5 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.6 Het beroep is ongegrond.

4.7 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.8 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 07/39755

5

III Beslissing

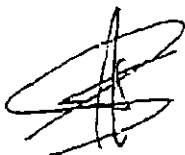
De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

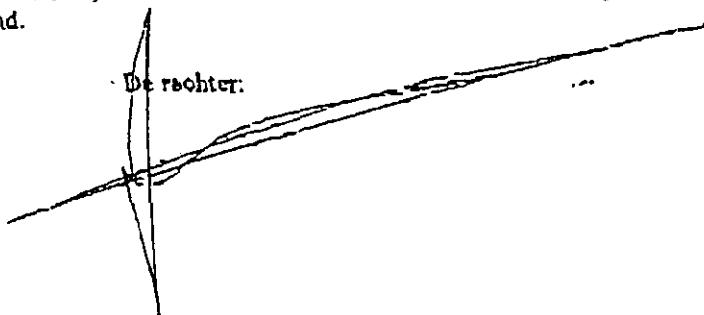
- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. J. van den Bos, rechter, en door deze en mr. A.L. van der Duijn Schouten, griffier, ondertekend.

De griffier:

De rechter:

Uitgesproken in het openbaar op 8 november 2007.

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State. Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: 12 NOV. 2007

VOOR COPIE CONFORM

De griffier van
rechtbank
te 's-Gravenhage.

wnd

I

aan Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State VK
 fax 070-3651380

van Advocatenkantoor Weteringkade
 mr. M. Timmer
 Weteringkade 9
 2515 AK 's-Gravenhage

telefoon 070 - 3836700
 fax 070 - 3839813

www www.advocatenkantoorweteringkade.nl
 email timmer@advocatenkantoorweteringkade.nl

inzake /hb abrs vrbew 071112
 kenmerk Awb 07/39755
 betreft hoger beroep schrift in tweevoud

cc IND 070-7795506

datum 19 november 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6902 B	19 NOV 2007
ZAAKNR. 200708080	
AAN: VB	
BEHANDELD: DD:	PAR:

van Tunesische nationaliteit, geboren op
 in Tunesië, te dezer zake woonplaats kiezende te 's-Gravenhage
 ten kantore van advocaat en procureur mr. M. Timmer aan de Weteringkade 9 te
 's-Gravenhage (2515 AK), die door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is
 hoger beroep in te stellen, stelt hierbij hoger beroep in van de uitspraak van de
 rechtbank 's-Gravenhage zp Rotterdam van 8 november 2007, afschrift
 verzonden op 12 november 2007, kenmerk Awb 07/39755, waarvan een
 afschrift hier bij gaat.

grief

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 4.1 (samengevat
 weergegeven) dat het uitvoeren van een specifieke opdracht de politie niet
 ontslaat van het uitvoeren van de algemene politietaak, dat de politie ter
 uitvoering van die algemene politietaak (in casu het verlenen van hulp)
 appellant heeft gevorderd zijn identiteitsbewijs te tonen en dat de situatie (in het
 bijzonder de houding van appellant en een niet bij naam genoemde vrouw ten
 opzichte van elkaar) daartoe aanleiding gaf.

toelichting grief

Ten onrechte betreft de rechtbank bij de beoordeling van de rechtmatigheid
 van [de vordering een identiteitsbewijs te tonen, de aanhouding, de
 staandehouding, de ophouding en] de inbewaringstelling niet de ter zitting van 1
 november 2007 opgeworpen beroepsgrond dat in strijd met de Aanwijzing
 'Uitbreiding Identificatieplicht' (hierna Aanwijzing) appellant is gevorderd een
 identiteitsbewijs te tonen¹.

Zodoende beperkt de rechtbank ten onrechte de omvang van het geschil en
 miskent de rechtbank het belang van de Aanwijzing. Uit de Memorie van

¹ Aanwijzing uitbreiding identificatieplicht. College van procureurs-generaal, 7 december 2004, 2004AU16.
 Staatscourant 22 december 2004, nr 247, pag. 70 (bijlage)

² Bewaringsdossier, Proces Verbaal aanhouding

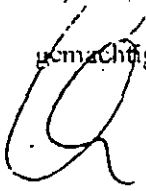
Toelichting bij de Wet op de Uitgebreide Identificatieplicht³ immers kan worden opgemaakt dat in een aanwijzing van het College van procureurs-generaal zal worden vermeld op welke wijze uitvoering zal worden gegeven aan de uitoefening van de bevoegdheid tot het vorderen van een identiteitsbewijs voor zover redelijkerwijze noodzakelijk voor de uitoefening van de politietask.

In de Aanwijzing wordt een opsomming genoemd van situaties waarin het vorderen van een identiteitsbewijs aangewezen kan zijn⁴. Die opsomming is, zo blijkt uit de Aanwijzing, weliswaar geenszins uitputtend bedoeld maar de in de Aanwijzing opgesomde situaties onderscheiden zich van die in onderhavige zaak zodanig dat de laatst genoemde situatie niet kan worden aangemerkt als een situatie waarin het vorderen van een identiteitsbewijs aangewezen kan zijn. De in de Aanwijzing opgesomde situaties zijn situaties waarin de politie doende is de rechtsorde daadwerkelijk te handhaven en niet situaties waarin de politie doende is hulp te verlenen aan hen die deze behoeven.

De Aanwijzing biedt geen althans onvoldoende duidelijkheid over situaties waarin de politie doende is hulp te verlenen aan hen die deze behoeven en het vorderen van een identiteitsbewijs aangewezen kan zijn. De enige verwijzing naar de hulpverlenende taak is te vinden in paragraaf 2.3 van de Aanwijzing waarin een verwarde of gestoorde man op straat wordt aangetroffen. Ook die situatie onderscheidt zich zodanig van die in onderhavige zaak dat de laatstgenoemde situatie niet kan worden aangemerkt als een situatie waarin het vorderen van een identiteitsbewijs aangewezen kan zijn.

Appellant concludeert dat de vordering zijn identiteitsbewijs te tonen een onrechtmatige vordering is geweest en dat de op die vordering volgende strafrechtelijke en vreemdelingrechtelijke dwangmaatregelen daarom onrechtmatig zijn toegepast.

Namens appellant verzoek ik u het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage zp Rotterdam van 8 november 2007, afschrift verzonden op 12 november 2007, kenmerk Awb 07/39755, te vernietigen, en opnieuw rechtdoende het beroep van appellant gegrond te bepalen, kosten rechtens.

gemaakt

³ TK 2003-2004, 29218, nr. 3, pagina 13

⁴ paragraaf 2.1